

Folketingets Skatteudvalg
Sendt elektronisk

18. maj 2022

Belysning af praktiske konsekvenser af lovforslag nr. L 196 om blandt andet renter på korrektioner af moms og afgifter

Skatteministeren har den 4. maj 2022 fremsat lovforslag nr. L 196 til Lov om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love.

Vi afgav høringsvar, hvor vi dels udtrykte nogle generelle bekymringer ved dele af lovforslaget, især elementet om indførelse af skattekontorenter på efterangivelser af moms i alle situationer, og dels rejste nogle praktiske emner, som vi kan forudse vil kunne skabe problemer/urimeligheder.

Af høringskemaet fremgår det, at Skatteministeriet ikke deler vores bekymring, da lovgivningen er baseret på, at virksomhederne selv rettidigt og korrekt angiver deres skatter og afgifter, og at lovforslaget giver virksomhederne et incitament til at opfylde deres pligt til at angive rettidigt og korrekt. Skatteministeriet gør opmærksom på, at det er muligt at bede om bindende svar, hvis en virksomhed er i tvivl om, hvordan dens dispositioner skal håndteres. De praktiske emner bliver ikke særlig godt belyst i høringskemaet.

Vi tillader os derfor at sende denne ekstra henvendelse for at dele vores bekymringer endnu engang generelt samt med henblik på at få uddybet forslaget omfang via nogle få praktiske eksempler, som vi ikke kan udlede svaret på af det meget tekniske lovforslag.

Ad vores bekymring

Det årlige antal af EU-domme og lokale danske afgørelser om moms er ganske højt, og det indikerer, at reglerne er svære, og praksis bliver jævnlige udsat for præciseringer og tilpasninger. Vi er bekymrede for, at indførelse af renter på alle former for efterfølgende korrektioner af moms kommer til at lægge et enormt pres på den i forvejen pressede skatteforvaltning. Vi forudser, at mængden af anmodninger om bindende svar øges væsentligt med deraf følgende sagsbehandlingstider.

Angivelsesfristerne for moms er korte, og virksomhederne har ikke lang tid fra udløbet af en afgiftsperiode, til der skal angives. Vi oplever allerede i dag sagsbehandlingstider på bindende svar på 1 år eller mere, og det hjælper ikke virksomheden meget at bede om et bindende svar, da den ikke kan få svaret inden angivelsesfristens udløb, medmindre den anmoder om bindende svar minimum 1 år før, den pågældende disposition foretages. Dette er som oftest urealistisk, og virksomhederne bliver derfor i alle tilfælde

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

nødt til selv at vurdere en given situation, selvom de har indsendt en anmodning om bindende svar. Det bindende svar kan så i sig selv føre til, at virksomheden skal indsende en efterangivelse og betale renter.

Et konkret eksempel:

En dansk virksomhed foretog en omstrukturering. Der var tvivl om den momsmæssige kvalifikation af denne omstrukturering, altså om den opfyldte betingelserne for at være en momsfri virksomhedsoverdragelse. Der blev indhentet bindende svar, men omstruktureringen blev gennemført (som en momsfri virksomhedsoverdragelse), inden det bindende svar forelå. Skattestyrelsen fastslog i det bindende svar, at der *ikke* var tale om en momsfri virksomhedsoverdragelse.

Der var tale om et meget stort beløb, som under de nye regler vil udløse en betydelig rente (konkret manglende salgsmoms). Havde overdrager valgt at opkræve moms for at være sikker på ikke at skulle betale renter, havde køber sandsynligvis taget momsfradrag. Et fradrag, der efter det bindende svar så skulle korrigeres med en rentebetaling fra køber som konsekvens.

Samtidig er det vores erfaring, at anmodninger om bindende svar afvises, fordi spørgsmålet ikke vedrører en disposition. Hvis denne tendens fortsætter, vil der være en række tilfælde, hvor virksomheden ikke kan få et svar fra myndighederne om, hvordan den skal håndtere en given situation via sin momsangivelse.

Et konkret eksempel:

EU-Domstolen afsagde i 2014 dom i sagen vedrørende ATP PensionService. Dommen har udløst et større sagskompleks, som nu på 8. år ikke er færdigbehandlet hos Skattestyrelsen. I hele perioden har Skattestyrelsen afvist at behandle anmodninger om bindende svar, og som konsekvens af denne usikkerhed om retstilstanden ligger der potentielt en større rentebetaling til staten.

Vi foreslår derfor, at lovforslaget begrænses til i første omgang alene at vedrøre de situationer, hvor der er en rentemæssig forskel på at indsende en ordinær angivelse – og ikke at kunne betale – og at vente med at indsende en angivelse, til man har råd til at betale. De øvrige elementer, som ministeren skal sætte i kraft forventeligt 1. januar 2023, bør udskydes, til der er foretaget en ordentlig analyse af, om skatteforvaltningen kan understøtte, at virksomhederne angiver korrekt.

Ad praktiske spørgsmål

Vi vil i det følgende præsentere fire ikke utænkelige situationer i håbet om, at Skatteministeriet vil kunne belyse, om og i givet fald hvornår der sker renteberegning.

Eksempel 1

En dansk virksomheds faktureringsystem er efter en opdatering fejlbehæftet, uden at virksomheden er opmærksom på det. Systemet daterer salgsfakturaer den sidste dag i måneden, men bogfører først salgsmomsen den efterfølgende hverdag, som ligger i en efterfølgende momsperiode.

Det vil sige, at f.eks. fakturaer med datoen 31. januar 2020 er blevet bogført den 1. februar 2020 og inkluderet i februar måneds momsangivelse.

Virksomheden opdager dette i januar 2023, efter lovforslagets ikrafttrædelse, og indsender en efterangivelse for januar måned 2020, hvor virksomheden skal efterbetale moms. Samtidig indsender virksomheden en såkaldt negativ efterangivelse for februar 2020, fordi den har angivet for meget salgsmoms. Beløbsmæssigt udligner de to efterangivelser hinanden.

Virksomheden har principielt betalt salgsmoms én måned for sent og bør logisk betale renter for én måned.

- Vil skatteforvaltningens systemer beregne renter fra 25. februar 2020, der var den oprindelige angivelsesfrist for momsangivelsen for januar 2020, og frem til korrektionen indsendes i 2023, altså i 35 måneder?

Eksempel 2

Vi vender situationen fra eksempel 1. Virksomhedens system til modtagelse af fakturaer er forkert opdateret. Fakturaer, der er udstedt den 31. januar 2020, bliver konteret med datoen 1. februar 2020. Virksomheden får dermed sit momsfradrag for sent, men ifølge momsloven skal fradraget med i den periode, hvor fakturaen er dateret. Virksomheden indsender derfor to efterangivelser i januar 2023. Én negativ efterangivelse for januar 2020, fordi virksomheden flytter sit momsfradrag til denne periode, og en positiv efterangivelse for februar 2020, hvor den annullerer det oprindelige fradrag.

Virksomheden har reelt snydt sig selv, og statskassen vil fejlagtigt have haft et beløb én måned for meget. Der bør derfor ikke ske en renteberegning.

- Vil skatteforvaltningens systemer beregne renter fra 25. marts 2020 af den positive efterangivelse for februar 2020, og frem til korrektionen indsendes i januar 2023, altså i 34 måneder?

Eksempel 3

En dansk virksomhed, der udelukkende har momspligtige aktiviteter, har i juni 2020 købt en ydelse fra en leverandør i USA. Virksomheden vurderer, at den kan undlade at betale dansk såkaldt reverse charge moms, da ydelsen er udnyttet i USA. Skattestyrelsen åbner en kontrol i januar 2023 (2½ år senere) og vurderer, at ydelsen er udnyttet i Danmark. Den danske virksomhed burde derfor have betalt dansk moms af de købte ydelser fra USA. Virksomheden har tilsvarende momsfradrag, fordi ydelsen er brugt udelukkende til momspligtig aktivitet.

Virksomheden har derfor principielt ikke haft nogen fordel som følge af den forkerte vurdering. Fordi virksomheden har momsfradrag, er dens momstilsvær for juni 2020 stadig 0 kr., og der bør ikke betales renter.

- Vil skatteforvaltningens systemer beregne renter af den ikke-betalte reverse charge, eller vil der ikke blive beregnet renter, da korrektionen sker på samme efterangivelse, og afgiftstilsværet derfor er 0 kr.?

Eksempel 4

En dansk virksomhed har i november 2020 købt iPads til alle medarbejderes blandede private og erhvervmæssige brug hos en dansk leverandør. Leverandøren har opkrævet dansk moms, fordi leverandøren vurderer, at de overvejende sælger til private. Køberen undlader at fratrække moms af de pågældende iPads på grund af den blandede

benyttelse. Skattestyrelsen åbner i februar 2023 en kontrol hos leverandøren og konstaterer, at den generelt ikke overvejende sælger til private, ej heller i 2020. Dermed måtte den ikke have opkrævet moms på de solgte iPads.

Skattestyrelsen går efterfølgende ud til kunderne og træffer afgørelse om, at køberen skulle have betalt reverse charge moms i november 2020, og opkræver dette beløb.

Ingen af virksomhederne har haft en likviditetsmæssig fordel, og statskassen har fået den rigtige moms allerede i forbindelse med angivelsen i november 2020, hvor sælgeren indbetalte salgsmomsen, og køberen ikke fratrak denne moms som købsmoms. Der bør derfor ikke betales renter.

- Vil skatteforvaltningens systemer – på grund af sælgerens forkerte vurdering – beregne rente hos køberen af dennes manglende indbetaling af reverse charge moms på de købte iPads fra november 2020 og frem til februar 2023, hvor Skattestyrelsen konstaterer forholdet ved en kontrol hos leverandøren?

Afslutning

Vi håber, at Folketingets Skatteudvalg via Skatteministeriet kan hjælpe med en afklaring af disse spørgsmål, da det er altafgørende for retssikkerhedsfølelsen hos virksomhederne, at de kender de praktiske hverdagskonsekvenser af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Klaus Okholm
Formand for Skatteudvalget i FSR – danske revisorer